Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător: Nicolae Șova)
Dosarul nr. 2ai-93/25 (2-19117766-02-2ai-25032025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

26 martie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

Examinând în procedură scrisă, cererea de apel declarată de Cecan Vadim asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, adoptată în cauza de civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL OMEC" – Cojocaru Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „OMEC" în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel cu încasarea din contul acestora a sumei de 962 754,79 lei în contul masei debitoare a SRL „OMEC", precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 08 noiembrie 2021, lichidatorul S.R.L. „OMEC" – Cojocaru Svetlana a depus o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „OMEC" în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel cu încasarea din contul acestora a sumei de 962 754,79 lei în contul masei debitoare a S.R.L. „OMEC", precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cerințelor sale a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău /sediul central/ din 06 decembrie 2019, s-a constatat insolvabilitatea și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului

S.R.L. „OMEC”, cu sediul: mun. Chișinău, str. Studenților, 3/10 ap.45, cod fiscal 1009600003445, în calitate de lichidator fiind desemnată Cojocaru Svetlana.

Susține lichidatorul că, în rezultatul analizei efectuate din actele prezentate de organele abilitate ce dețin registre de evidență și datele debitorului, cauzele care au dus la insolvabilitatea întreprinderii este gestionarea defectuoasă a întreprinderii, fapt ce a făcut acumularea pasivului la întreprindere, micșorarea intenționată a activelor în lipsa actelor confirmative, deturnarea activelor.

Conform p. 5.11 din statutul firmei S.R.L.”OMEC”, directorul are în sarcina sa organizarea activității firmei; ținerea lucrărilor de secretariat și a evidenței contabile; încheierea tranzacțiilor din numele firmei; întocmirea dării de seamă și a bilanțului anual și prezentarea lor la adunarea generală etc.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, confirmate prin Comunicatul Agenției Servicii Publice a RM și Deciziei privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, Extrasului de date din Registrul de stat al unităților de drept privind întreprinderile înregistrate în RM, membrul organelor de conducere al S.R.L. „OMEC” este administratorul Cecan Vadim, iar asociați sunt Zambițchii Marcel, Ambroci Natalia și Cecan Vadim.

Conform statutului firmei S.R.L.”OMEC”, consiliul de supraveghere al societății nu a fost format, respectiv, atribuțiile consiliului le exercită adunarea generală a asociaților din care fac parte, conform datelor din registrul de stat al persoanelor juridice, asociații și Zambițchii Marcel, Ambroci Natalia și Cecan Vadim.

Respectiv, dlui Cecan Vadim, în calitate de administrator și dlui Zambițchii Marcel, dnei Ambroci Natalia și dlui Cecan Vadim, în calitate de asociați și membri ai consiliului de supraveghere le este imputabilă starea de insolvabilitate a întreprinderii pe care o gestionau și se fac responsabili de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile acumulând un pasiv enorm de mare, în defavoarea creditorilor săi, admițând obligații fiscale, ignorând principiile bunurilor moravuri și a bunei credințe în raport cu persoanele cu care aveau relații economico-juridice, față de care și-au asumat obligații.

Consideră că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 248 alin. (1) lit. c), e), f), h) al Legii insolvabilității.

De către administratorul Cecan Vadim a fost semnat contractul de fidejusiune nr. 1/Omec din 13.12.2013 cu B.C. ”Moldindconbank” S.A., conform căruia garantează executarea obligațiunilor pe contractul de credit nr. 357/13 din 13.12.2013, semnat între bancă și asociatul Zambițchii Marcel. Astfel, fidejusiunea creditului a avut loc în interesul personal al asociatului Zambițchii Marcel. Respectiv, cu suma neachitată a creditului răspunde debitorul S.R.L. „OMEC”, creanțele pe credit față de B.C. ”Moldindconbank” S.A. fiind validate pe dosarul

de insolvabilitate, în mărime de 3 245 080,34 de rangul V și 417 727,98 de rangul VI.

Cu privire la temeiul de la art. 248 alin. (1) lit. c) din Lege, a explicat că, probatoriu în acest sens sunt ultimele situații financiare pentru perioada anului 2017, depuse de debitor și înregistrat la Biroul Național de Statistică și balanța de verificare pentru 2019, semnată de administratorul Cecan Vadim.

Conform balanței de verificare pentru 2019 sunt înregistrate: mijloace fixe, cont 123 în mărime de 132 706, 66 lei; materiale, cont 211 - 189 741,12 lei; mărfuri, cont. 217 - 436 726, 08, total active 759 173, 86 lei, dintre care efectiv au fost constate doar mijloace fixe în sumă de 104 280 lei, celelalte bunuri în valoare de 654 893, 86 lei lipsesc. Organele de conducere nu a prezentat niciun act prin care să justifice lipsa bunurilor, sau care ar demonstra existența vreunei tranzacții cu aceste bunuri. Respectiv, se constată detunarea de către membrii organelor de conducere a bunurilor în valoare de 654 893, 86 lei, care nu au fost transmise lichidatorului pentru valorificare. Probatoriu sunt listele de inventariere S.R.L. „OMEC" din 14 ianuarie 2020 și raportul evaluării în ansamblu din 14 ianuarie 2020.

Or, administratorul Cecan Vadim, avea obligația de a asigura integritatea bunurilor întreprinderii și să le predea lichidatorului odată cu intentarea procedurii simplificate a falimentului pentru valorificarea și stingerea creanțelor față de creditorii validați, iar Zambițchii Marcel, fiind fondator al întreprinderii, care este organul suprem al societății, avea obligația de a verifica activitatea întreprinderii și lua decizii încât să nu admită nereguli și ilegalități în activitate, care să cauzeze insolvabilitatea. Prin acțiunile și inacțiunile sale, Cecan Vadim și Zambițchii Marcel au cauzat întreprinderii S.R.L. „OMEC" prejudicii în mărimea lipsei bunurilor la întreprindere, adică în mărime de 654 893, 86 lei și ca rezultat, creditorilor acesteia.

Cu privire la temeiul de la art. 248 alin. (1) lit. e) din Lege, lichidatorul a explicat că, probatoriu în acest sens constituie actul de control al serviciului fiscal de stat din 27 ianuarie 2020 și decizia serviciului fiscal de stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L."OMEC" nr. 116/210AV din 12 februarie 2020.

În actul de control al serviciului fiscal de stat din 27 ianuarie 2020 și decizia serviciului fiscal de stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L."OMEC" nr. 116/210AV din 12 februarie 2020, s-a constatat ținerea unei contabilități contrare prevederii legii, și anume:

- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul Fiscal, să țină contabilitatea conform formelor și condițiilor stabilite de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de

colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control; să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuții de administrare fiscală și alte organe învestite cu funcții de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectând cerințele legislației fiscale;

- încălcarea prevederilor art. 24 alin. (10) din Codul Fiscal, potrivit căruia se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, neconfirmate documentar, în mărime de 0,2% din venitul impozabil.
- încălcarea prevederilor art. 26 din Codul Fiscal, potrivit căruia evidența mijloacelor fixe în scopuri fiscale se ține pentru fiecare obiect separat. Atribuirea cheltuielilor/costurilor ulterioare aferente reparației sau dezvoltării la cheltuieli curente sau la cheltuieli care urmează a fi capitalizate se efectuează în conformitate cu Standardele Naționale de Contabilitate sau ale IFRS. Cheltuielile aferente întreținerii, asistenței tehnice nu reprezintă cheltuieli de reparație și se atribuie la cheltuieli curente.
- încălcarea prevederilor art. 83 din Codul Fiscal, potrivit căruia declarația cu privire la impozitul pe venit se completează în modul și forma stabilite de Ministerul Finanțelor. Cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(5)-(10), declarația cu privire la impozitul pe venit se prezintă Serviciului Fiscal de Stat nu mai târziu de: a. data de 25 a lunii a treia după finele perioadei fiscale de gestiune - în cazul persoanelor juridice, formelor organizatorice rezidenți cu statut de persoană fizică, potrivit legislației, reprezentanțelor permanente ale nerezidentului în Republica Moldova; b. data de 30 aprilie a anului următor anului fiscal de gestiune - în cazul persoanelor fizic (cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini și apatrizi, inclusiv membri ai societăților și acționari ai fondurilor de investiții).
- încălcarea prevederilor art. 84 din Codul Fiscal, potrivit căruia agenții economici sunt obligați să achite, nu mai târziu de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie ale anului fiscal, sume egale cu 1/4 din suma calculată drept impozit ce urmează a fi plătit, conform prezentului titlu, pentru anul respectiv;
- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 88 alin. (1) din Codul Fiscal, potrivit căruia fiecare angajator care plătește lucrătorului salariu (inclusiv primele și facilitățile acordate) este obligat să calculeze, ținând cont de

scutirile solicitate de angajat și de deduceri, și să rețină din aceste plăți un impozit, determinai conform modului stabilit de Guvern.

- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 92 alin. (1), (2) din Codul Fiscal, potrivit căruia Impozitul reținut se achită la buget de către persoana care a efectuat reținerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plățile. Dările de seamă privind impozitul pe venit, privind primele de asigurare obligatorie de asistență medicală reținute și contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii calculate se prezintă de către plătitorii veniturilor Serviciului Fiscal de Stat până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plățile, cu excepția dării de seamă indicate la alin.(3), pentru care este prevăzut alt termen de prezentare.
- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 101 din același cod, potrivit căruia subiecții impozabili sunt obligați să declare, conform art.115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma T. V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile. serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T. V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art.102.
- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 102 din același Cod, potrivit căruia în cazul achitării T.V.A. la buget, subiecților impozabili, înregistrați în calitate de plătitori ai T. V.A., li se permite deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai T.V.A., pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător. Se permite deducerea sumei T.V.A. la mărfurile importate, procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător numai în cazul achitării T.V.A. la buget pentru mărfurile, serviciile menționate în conformitate cu art.115. Pentru serviciile importate, procurate de către subiecții impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător, deducerea sumei T. V.A. se permite pentru sumele T.V.A. achitate sau care urmează a fi achitate la buget.
- încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 108, alin. (5) din Codul Fiscal, potrivit căruia dacă factura fiscală este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

• încălcarea prevederilor art. 113 alin. (3) din Codul Fiscal, potrivit căruia în momentul anulării înregistrării contribuabilului T.V.A., el se consideră ca subiect care a efectuat o livrare impozabilă a stocurilor sale de mărfuri și a mijloacelor fixe pentru care, la momentul procurării lor, T. V.A. a fost dedusă și trebuie să achite datoria la T. V.A. pentru această livrare. Valoarea impozabilă a livrării respective se consideră valoarea ei de piață, iar pentru activele supuse amortizării - valoarea cea mai mare dintre valoarea contabilă și valoarea de piață.

• încălcarea prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul Fiscal potrivit căruia Fiecare subiect impozabil, specificat la art.94 lit. a), c) și/sau lit. e), este obligat să prezinte declarația privind T.V.A. pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

• încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 187 (1) din Codul Fiscal, în cazurile prevăzute de legislația fiscală, contribuabilul este obligat să prezinte în termenul stabilit dări de seamă pentru fiecare tip de impozit sau de taxă, pentru primele de asigurare obligatorie de asistență medicală și contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii.

• încălcarea obligațiilor contribuabilului prevăzute în art. 282 (1) din Codul Fiscal în cazul bunurilor imobiliare ale persoanelor juridice și ale persoanelor fizice înregistrate în calitate de întreprinzător existente și/sau dobândite până la data de 25 septembrie inclusiv a anului fiscal în curs, impozitul pe bunurile imobiliare se achită de către subiectul impunerii la bugetele locale, conform amplasării obiectelor impunerii, nu mai târziu de data de 25 septembrie a anului curent. În Actul de control al Serviciului Fiscal dc Stat din 27.01.2020 sunt stabilite încălcările în ținerea contabilității, admise de membrii organului de conducere a debitorului, și anume:

• Diminuarea impozitului pe venit reținut din salariu în sumă totală de 1148 lei în L/10/2017, L/10/2018;

• Diminuarea impozitului pe venit în sumă totală de 9044 lei în A/2016, A/2017, A/2018;

• Diminuarea TVA cu 30498 lei pentru perioadele L/09/2016. L/10/2017, L/01/2019, L/02/2019, L/11/2019;

• Diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare în sumă de 140 lei în a/2017;

• Diminuarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru T/04/2017 în sumă de 1737 lei și a bazei de calcul cul9300 lei;

• Neachitarea în termen a impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător în rate pe parcursul A/2016-A/2018;

- Neplata în termen a impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, a impozitului pe venit reținut din salariu, impozitului pe bunurile imobiliare, primei de asigurare obligatorie de asistență medicală;
- Prezentarea cu informații neautentice, fapte ce a generat obligații suplimentare la buget: Dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (forma IPC) pentru perioada fiscală L/10/2018; FORMA IRV 14 pentru perioada L/10/2017; Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/06/2016, L/10/2017, L/12/2018, L/02/2019; Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2016. A/2017, A/2018; Calculului impozitului pe bunurile imobiliare pentru perioadele fiscale A/2017; Raportului privind calcularea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală;
- Prezentarea tardivă: Dărilor de seamă IPC18 pentru perioadele L/07/2018, L/06/2019, L/07/2019, L/08/2019, L/09/2019, L/10/2019, L/11/2019; Declarațiilor privind T.V.A. pentru perioadele fiscale L/11/2017, L/06/2018, L/06/2019, L/07/2019, L/08/2019, L/09/2019, L/10/2019, L/11/2019.

În rezultatul stabilirii încălcărilor, prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L.”OMEC” nr. 116/210AV din 12 februarie 2020, în baza prevederilor art. 133 alin. (2), (4), art. 241 din Codul Fiscal, s-a decis a calcula în contul curent generalizat al contribuabilului 1757 lei impozit pe bunurile imobiliare; 65,11 lei taxa pentru folosirea drumurilor. A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului 1148 lei impozit pe venit reținut din salariu; 9044 lei, impozit pe venit din activitatea de întreprinzător; 30 498 lei, taxa pe valoare adăugată; 1737 lei, impozit pe bunurile imobiliare; 1737 lei prime de asigurări obligatorie de asistență medicală.

A încasa la buget majorarea de întârziere conform prevederilor art. 228 alin. (1), (2) din Codul Fiscal în mărime de 7133 lei.

A aplica amenzi pentru încălcările legislației fiscale și a încasa la buget în mărime de 11500 lei.

A aplica avertizare conform prevederilor art. 235 alin. (1) din Codul Fiscal pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative.

Referitor la lipsa documentelor contabile, până în prezent, documentele contabile nu au fost prezentate nici administratorului provizoriu, nici lichidatorului, fapt confirmat în rapoartele administratorului provizoriu și lichidatorului.

Totodată, conform art. 27 alin. (4) al Legii insolvabilității, în cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3) nu sunt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de

lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui. în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmând a fost încasate din contul persoanelor culpabile.

Debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare.

Administratorul întreprinderii, cât și asociații au fost notificați privind obligația de preda documentația lichidatorului, fiind expediate scrisori atât la sediul întreprinderii, cât și la adresa de domiciliu a administratorului (scrisorile din 23 noiembrie 2020, notificarea lichidatorului din 14 mai 2021 și avizul de recepție). La 14 februarie 2020, lichidatorul i-a înmânat contra semnătură dlui Cecan Vadim notificarea din 06 decembrie 2019 prin care i s-a adus la cunoștință hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-466/2019 din 06 decembrie 2019 și prin care s-a comunicat să predea în cel mult 5 zile lucrătoare documentația întreprinderii.

Conform balanței de verificare S.R.L. „OMEC" pentru 2019, acte primite de la serviciul fiscal de stat în baza interpelării lichidatorului, în urma examinării acestora s-a constat că S.R.L. "OMEC" înregistrează mijloace fixe, cont 123 în mărime de 132 706. 66 lei; materiale, cont 211 - 189 741,12 lei; mărfuri, cont. 217 - 436 726, 08 lei; creanțe comerciale, cont 221 - 5 706 698, 37 lei; avansuri acordate curente, cont 224 - 632 611, 44 lei; creanțe ale bugetului, cont 225 - 25 410, 99 lei; creanțe ale personalului, cont 226 - 167 595, 83 lei; creanțe curente, cont 233 - 5 139,47 lei; alte creanțe curente, cont 234 - 3 508 238,14 lei; împrumuturi acordate, cont 252.4 - 2 550 550 lei;

Prin neprezentarea documentelor solicitate, lichidatorul este în imposibilitate de a examina situația datoriilor față de S.R.L. „OMEC", reflectate la conturile întreprinderii și la caz a formula cereri de poprire.

Prin netransmiterea documentației lichidatorului, se aduce prejudiciu creditorilor masei validați ai S.R.L. „OMEC", în mărimea sumelor neîncasate a datoriilor, existând și riscul de prescriere a termenului de înaintare a acțiunilor, care va face imposibilă încasarea datoriilor față de S.R.L. „OMEC".

Consideră întrunirea și acestui temei de tragere la răspunderea subsidiară, dat fiind faptul că membrul organului de conducere se face vinovat și de lipsa documentației contabile, netransmiterea lichidatorului documentației contabile, economice, ținerea contabilității contrar prevederilor legii.

De asemenea, membrii organului de conducere al debitorului nu și-au onorat obligația legală prevăzută de art. 25 alin. (5) lit. j) al Legii insolvabilității de a transmite informația cu privire la veniturile lui și la bunurile ce îi aparțin cu titlu dc

proprietate, inclusiv la bunurile ce se află în proprietate comună pe cote-părți, precum și actele ce ar confirma această informație.

De asemenea, conform art. 83 al Legii insolvabilității (Obligațiile debitorului de a prezenta informații și explicații) dacă cererea introductivă este admisă, debitorul este obligat să prezinte explicațiile și informațiile necesare pentru adoptarea unei decizii privind examinarea cererii. Debitorul este obligat să participe la ședințele instanței de insolvabilitate, la adunarea creditorilor și/sau la ședințele comitetului creditorilor. Debitorul este obligat să dea informații și lămuriri instanței de insolvabilitate, administratorului/lichidatorului, comitetului creditorilor și adunării creditorilor asupra raporturilor relevante pentru procedura de insolvabilitate, să le aducă la cunoștință faptele de natură să atragă răspundere pentru o infracțiune sau contravenție. Astfel de informații și lămuriri nu pot fi folosite într-un proces penal sau contravențional decât cu învoirea debitorului. Acesta trebuie, de asemenea, să susțină administratorul/ lichidatorul în executarea sarcinilor și atribuțiilor și este obligat să se prezinte, citat de instanță, pentru a da informații și lămuriri și pentru a colabora.

Cu privire la temeiul de la art. 248 alin. (1) lit. h) din Lege, a explicat că, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate a fost depusă de creditorul S.R.L. „Etolaur” la 12 iulie 2019, datoria fiind bazată pe documentul executoriu din 28 octombrie 2016 și S.R.L. ”Materimcons” la 21 august 2019, datoria fiind bazată pe documentul executoriu din 04 aprilie 2019.

Din evidența contabilă restabilită de lichidator, conform indicilor situația de profil și pierderi din situațiile financiare pentru 2015, S.R.L.”OMEC” înregistrează pierderi, în mărime de - 225 805 lei. În anul 2015 indicii la întreprinderea S.R.L.”OMEC” deja denotă temeiurile de incapacitate de plată și supra îndatorare.

În conformitate cu prevederile art. 10, 14 alin. (1), (2), (3) al Legii insolvabilității, debitorul are obligația de a depune cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea a 30 de zile de la data survenirii temeiurilor indicate la art. 14 alin. (2) și la art. 10 alin. (2), adică cererea introductivă urma a fi depusă la 31 decembrie 2015, dar nu mai târziu de 30 ianuarie 2016. Obligație ce nu a fost respectată de către organul de conducere al debitorului și în pofida la acest fapt organul de conducere S.R.L.”OMEC” a continuat activitatea care a dus la acumularea de datorii noi față de alți creditori cum ar fi: S.R.L. ”Materimcons” în mărime de 35 782 lei, S.R.L. ”Nali” - 320 000 lei, executor judecătoresc Ana Popa - 29 101,45 lei, obligații suplimentare neachitate la buget (serviciul fiscal de stat, casa națională de asigurări sociale), în mărime de 470 788,20 lei (datorii reflectate în tabelul definitiv al creanțelor S.R.L.”OMEC”) și alte datorii care nu au fost înaintate spre validare, dar se reflectă în evidența contabilă, conturile 423, 512, 521, 523 (datorii reflectate în balanța de verificare pentru 2019), creditori neidentificați din motivul netransmiterii documentației lichidatorului.

Cu privire la temeiul de la art. 248 alin. (1) lit. f) din Lege, a explicat că, potrivit indicilor din situația de profit și pierderi al întreprinderii din Situațiile financiare pentru 2015, S.R.L. ”OMEC” înregistrează pierderi, în mărime de - 225 805 lei, care deja denotă temeiurile de incapacitate de plată și supra îndatorare. Respectiv, din anul 2016 debitorul a desfășurat activitatea care vădit l-a dus în incapacitate de plată prin acumularea de datorii față de creditori, prin eschivarea de la calculul impozitului, prin neplata impozitelor, fapt care a generat estimarea obligațiilor suplimentare la buget și datoriilor față de creditori.

În calitate de probe în acest sens a enumerat titlul executoriu din 28 octombrie 2016, titlul executoriu din 04 aprilie 2019; actul de control al serviciului fiscal de stat din 27 ianuarie 2020 în care se constată că obligațiile fiscale au apărut în perioada 2015-2019; contul curent al plătitorului BASS perioada 2007-2019 în care se constată obligațiile anului 2019; contul curent al contribuabilului din 22.05.2020 în care se reflectă datoriile din 2018, care denotă apariția obligațiilor noi față de buget; situațiile financiare ale S.R.L.”OMEC” pentru 2015-2017, prin care se constată cert creșterea datoriilor cu fiecare an: conform bilanțurilor total datorii curente constituie pentru 2015 -4 805 085 lei, pentru 2016- 8 119 274 lei, pentru 2017- 9 832 569 lei.

Astfel, în cazul insolvabilității debitorului, dacă bunurile acestuia nu sunt suficiente pentru achitarea creanțelor, instanța este în drept să pună datoriile neachitate ale debitorului, în cazul de față ale S.R.L.”OMEC”, pe seama administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchii Marcel.

În ședința de judecată lichidatorul S.R.L. ”OMEC”, Cojocaru Svetlana a explicat că în legătură cu stingerea unor creanțe prin executare silită, suma care urmează a fi încasată este egală cu suma creanțelor validate și anume – 962 754,79 lei. Astfel, susține cele invocate în cererea de concretizare și prin urmare își întemeiază acțiunea în baza art. 248 alin. (1) lit. c), e), f), h) din Legea insolvabilității.

În ședința de judecată, pârâții Cecan Vadim și Zambițchii Marcel nu s-au prezentat, procedura de citare legală fiind exercitată.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, s-a admis integral cererea depusă de lichidatorul SRL „OMEC” – Cojocaru Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „OMEC” în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel cu încasarea din contul acestora a sumei de 962 754,79 lei în contul masei debitoare a SRL „OMEC”, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a atras la răspundere subsidiară membrii organului de conducere a debitorului SRL „OMEC” în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel.

S-a încasat în mod solidar din contul membrilor organului de conducere a debitorului SRL „OMEC” în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel în beneficiul SRL „OMEC” (în procedura falimentului) suma de 962 754(nouă sute șaizeci și două mii șapte sute cincizeci și patru) lei 79 bani.

S-a încasat în mod solidar de la Cecan Vadim și Zambițchi Marcel în beneficiul SRL „OMEC” (în procedura falimentului) suma de 616 (șase sute șaisprezece) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. S-a încasat în mod solidar de la Cecan Vadim și Zambițchi Marcel în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 25 000(douăzeci și cinci mii) lei.

Solicitarea apelantului:

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 27.11.2024, Cecan Vadim reprezentat de avocatul Bejan Sergiu a declarat apel (nemotivat) asupra acesteia solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea depusă de lichidatorul SRL „OMEC”, Svetlana Cojocaru, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Ulterior, la data de 17 noiembrie 2025, Cecan Vadim a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea depusă de lichidatorul SRL „OMEC”, Svetlana Cojocaru, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art.356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art.8 alin.(1) din aceeași lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la 20 noiembrie 2024 iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la data de 27

noiembrie 2024, drept urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului legal.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În motivarea apelului, apelantul a invocat netemeinicia hotărârii contestate, susținând că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material și procedural, fiind incidente temeiurile de casare prevăzute de art. 386 alin. (1) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de apel, prin cererea de apel suplimentară, apelantul a susținut că instanța de fond nu a stabilit existența condițiilor legale necesare pentru atragerea sa la răspundere subsidiară, în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

A menționat că răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil constituie o formă specială de răspundere juridică, a cărei angajare presupune demonstrarea existenței unei fapte ilicite, a vinovăției persoanei vizate, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate dintre conduita imputată și apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

În acest sens, apelantul a invocat prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, susținând că lichidatorul nu a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile care să demonstreze săvârșirea de către acesta a unor acțiuni culpabile ce ar fi determinat insolvabilitatea SRL „OMEC”.

A relevat că simpla existență a stării de insolvabilitate și imposibilitatea acoperirii pasivului debitorului nu constituie, prin ele însele, temeiuri suficiente pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere, fiind necesară demonstrarea săvârșirii uneia dintre faptele expres și limitativ prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, precum și a legăturii cauzale dintre aceste fapte și starea de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, referitor la deturnarea sau ascunderea unei părți din activul debitorului, apelantul a susținut că acesta nu a fost demonstrat prin probe pertinente și admisibile. A argumentat că la materialele cauzei nu există dovezi care să confirme că SRL „OMEC” deținea anumite bunuri în proprietate, care ulterior ar fi fost ascunse sau deturnate de către Cecan Vadim, și că asemenea acțiuni ar fi generat incapacitatea de plată a societății.

Totodată, a menționat că actele contabile și somațiile expediate nu demonstrează existența unei conduite culpabile din partea sa în privința ascunderii activelor debitorului, astfel încât nu ar fi fost probate nici fapta ilicită prevăzută de lege și nici vinovăția sa.

În ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, referitor la ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, apelantul a susținut că lichidatorul nu a prezentat probe care să demonstreze că insolvabilitatea SRL „OMEC” ar fi fost cauzată de ținerea necorespunzătoare a evidenței contabile.

În opinia apelantului, nu a fost stabilită existența unei legături de cauzalitate directe între pretinsele încălcări ale normelor de evidență contabilă și apariția stării de insolvabilitate, motiv pentru care consideră neîntemeiată atragerea sa la răspundere subsidiară în baza acestui temei legal.

Referitor la aplicarea art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, apelantul a arătat că dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată presupune existența unor acțiuni conștiente și voite ale membrilor organelor de conducere, prin care este continuată desfășurarea unei activități vădit prejudiciabile pentru patrimoniul societății.

A susținut că membrii organelor de conducere nu pot fi atrași la răspundere subsidiară pentru o simplă incapacitate managerială, ci numai în cazul demonstrării unor fapte ilicite săvârșite cu vinovăție, care au determinat sau au favorizat apariția ori agravarea stării de insolvabilitate.

În acest context, apelantul a invocat că lichidatorul nu a prezentat argumente susținute prin probe pertinente, concludente și admisibile care să demonstreze că, prin acțiunile sale culpabile, SRL „OMEC” ar fi fost adusă în mod vădit în incapacitate de plată.

A subliniat că simpla desfășurare a activității economice cu pierderi constante, precum și neîntreprinderea măsurilor de dizolvare sau lichidare a societății nu demonstrează, în mod automat, existența faptei ilicite prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, referitor la nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, apelantul a susținut că, pentru angajarea răspunderii subsidiare, este necesară stabilirea cu certitudine a datei apariției incapacității de plată a debitorului.

A invocat că obligația administratorului de a depune cererea introductivă, în condițiile art. 14 din Legea insolvabilității, este raportată la momentul apariției indiciilor de insolvabilitate, fiind necesară determinarea acestui moment pentru a se putea constata eventuala încălcare a termenului legal de 30 de zile.

De asemenea, apelantul a făcut referire la prevederile art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, privind termenul de prescripție a acțiunilor de atragere la răspundere subsidiară, invocând Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 86 din 20 ianuarie 2016, referitoare la modalitatea de calculare a termenelor prevăzute de norma respectivă.

În susținerea poziției sale, apelantul a reiterat că materialele cauzei nu conțin probe care să demonstreze în mod direct săvârșirea de către Cecan Vadim a unor acțiuni culpabile care ar fi determinat apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Suplimentar, apelantul a invocat examinarea incompletă a circumstanțelor cauzei de către prima instanță, arătând că, potrivit actelor cauzei și datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, în calitate de asociați ai SRL „OMEC" figurează Zambițchi Marcel, Cecan Vadim și Ambroci Natalia.

A susținut că Ambroci Natalia nu a fost atrasă în proces, deși, în opinia sa, în temeiul art. 247 din Legea insolvabilității, aceasta face parte din categoria persoanelor care ar putea fi supuse răspunderii subsidiare. În acest sens, apelantul a considerat că prima instanță nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a elucidat în mod obiectiv circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului.

În concluzie, apelantul Cecan Vadim a susținut că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, fiind pronunțată în lipsa unor probe suficiente care să demonstreze întrunirea condițiilor legale pentru atragerea sa la răspundere subsidiară.

În consecință, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea lichidatorului SRL „OMEC", Svetlana Cojocaru, înaintată împotriva lui Cecan Vadim și Zambițchi Marcel, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, să fie respinsă.

Instanța de apel a expediat în adresa intimaților copia cererii de apel cu propunerea de a depune referință pe marginea acesteia.

La 06 februarie 2026, lichidatorul SRL „OMEC", administratorul autorizat Svetlana Cojocaru, a depus, prin intermediul poștei electronice, referință la cererea de apel declarată de Cecan Vadim împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, prin care a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea integrală a hotărârii primei instanțe, considerând-o legală și temeinică.

În motivarea poziției sale, lichidatorul a susținut că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, a apreciat corespunzător probele administrate și a constatat întrunirea condițiilor prevăzute de art. 247 și art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și h) din Legea insolvabilității pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, fiind demonstrate faptele ilicite, vinovăția, prejudiciul și legătura de cauzalitate.

A apreciat drept neîntemeiate argumentele apelantului privind lipsa culpei și neatragerea în proces a altor asociați, subliniind caracterul personal al răspunderii subsidiare.

Totodată, a invocat faptul că apelul declarat de Cecan Vadim nu poate produce efecte juridice în privința lui Zambițchi Marcel, care nu a declarat apel, iar criticile formulate nu răstoarnă constatările instanței de fond și nu demonstrează existența unor încălcări ale normelor de drept material sau procedural care să justifice casarea hotărârii contestate.

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat concluzionează că apelul declarat de Cecan Vadim este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit dispoziţiilor art. 8 alin. (1) şi (6) din legea insolvabilității, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată

multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Din materialele cauzei rezultă că, la 12 iulie 2019, creditorul SRL „Etolaur” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „OMEC”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 06 decembrie 2019, s-a constatat insolvabilitatea SRL „OMEC” și s-a dispus intentarea procedurii simplificate a falimentului, cu dizolvarea debitorului, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Svetlana Cojocaru.

La 08 noiembrie 2021, lichidatorul SRL „OMEC”, Svetlana Cojocaru, a înaintat cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cecan Vadim și a asociatului Zambițchi Marcel, invocând săvârșirea faptelor prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și h) din Legea insolvabilității.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, cererea lichidatorului a fost admisă integral, fiind atrași la răspundere subsidiară Cecan Vadim și Zambițchi Marcel, cu încasarea în mod solidar, în beneficiul SRL „OMEC”, a sumei de 962 754,79 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Completul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la temeinicia cererii depuse de către lichidatorul

SRL „OMEC”, Svetlana Cojocaru privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată ”OMEC” în persoana administratorului Cecan Vadim.

Or, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a) -i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea

insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Cu titlu preliminar, Completul judiciar reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „OMEC”, Svetlana Cojocaru, privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cecan Vadim și a asociatului Zambițchi Marcel, fiind dispusă încasarea în mod solidar a sumei de 962 754,79 lei în beneficiul masei debitoare.

Totodată, materialele cauzei denotă că hotărârea primei instanțe a fost contestată exclusiv de Cecan Vadim, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Bejan Sergiu, în timp ce Zambițchi Marcel nu a exercitat calea de atac a apelului.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar subliniază că verificarea legalității și temeiniciei hotărârii contestate urmează a fi efectuată în raport cu criticile formulate de apelantul Cecan Vadim și cu circumstanțele care au determinat atragerea acestuia la răspundere subsidiară, fără a proceda la o reevaluare distinctă a conduitei lui Zambițchi Marcel, cu respectarea efectelor juridice ale solidarității și a limitelor examinării cauzei în apel.

Examinând argumentele apelului în coroborare cu materialele cauzei și constatările primei instanțe, Completul judiciar apreciază că acestea nu demonstrează existența unor temeiuri care să justifice casarea hotărârii contestate în privința apelantului Cecan Vadim, din următoarele considerente.

Potrivit art. 247 și art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, membrii organelor de conducere ale debitorului insolvabil pot fi atrași la răspundere subsidiară în cazul în care, prin faptele expres prevăzute de lege, au contribuit la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Completul judiciar subliniază că răspunderea subsidiară reprezintă o formă specială de răspundere patrimonială, a cărei angajare presupune stabilirea conduitei ilicite imputabile persoanei vizate, a vinovăției, a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate dintre fapta săvârșită și consecințele patrimoniale produse.

În speță, din înscrisurile administrate rezultă că Cecan Vadim deținea funcția de administrator statutar al SRL „OMEC”, fiind totodată asociat al societății, cu o cotă de participare de 15% în capitalul social.

În această calitate, apelantului îi reveneau obligațiile legale și statutare privind administrarea patrimoniului societății, organizarea evidenței contabile, păstrarea documentelor justificative, protejarea intereselor patrimoniale ale societății și întreprinderea măsurilor necesare pentru evitarea prejudicierii creditorilor.

Or, în conformitate cu art. 72 alin. (4) și (5) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, administratorul asigură ținerea

contabilității societății și a registrelor prevăzute de lege, fiind obligat să manifeste diligență și loialitate în exercitarea atribuțiilor sale.

Prin urmare, Completul judiciar apreciază că obligațiile privind integritatea patrimoniului și evidența operațiunilor economice reveneau nemijlocit apelantului Cecan Vadim, iar exercitarea funcției de administrator statutar impunea acestuia o conduită diligentă și responsabilă în administrarea activelor și obligațiilor societății.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că prima instanță a stabilit existența unei diferențe semnificative între activele reflectate în evidența contabilă a societății și bunurile identificate efectiv în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Astfel, potrivit balanței de verificare pentru anul 2019, semnată de administratorul Cecan Vadim, în evidența contabilă a SRL „OMEC" figurau mijloace fixe în valoare de 132 706,66 lei, materiale în valoare de 189 741,12 lei și mărfuri în valoare de 436 726,08 lei, valoarea totală a acestor bunuri constituind 759 173,86 lei.

Cu toate acestea, potrivit listelor de inventariere și raportului de evaluare din 14 ianuarie 2020, au fost identificate efectiv numai mijloace fixe în valoare de 104 280 lei, diferența de 654 893,86 lei reprezentând bunuri care nu au fost constatate și nici transmise lichidatorului.

Completul judiciar reține că aceste circumstanțe au fost stabilite în baza înscrisurilor contabile ale societății, a actelor de inventariere și a documentelor întocmite în cadrul procedurii de insolvabilitate, iar nu exclusiv în baza afirmațiilor lichidatorului.

În acest context, instanța de apel acordă relevanță împrejurării că balanța de verificare a fost semnată de Cecan Vadim, în calitate de administrator al societății, fapt care confirmă implicarea acestuia în evidența și gestionarea patrimoniului reflectat în documentele contabile.

Totodată, materialele cauzei nu evidențiază prezentarea unor documente justificative care să explice ieșirea legală din patrimoniul societății a bunurilor corespunzătoare diferenței constatate, existența unor operațiuni de înstrăinare, casare ori consum sau alte împrejurări obiective care ar justifica lipsa acestora.

Or, administratorului statutar îi revenea obligația de a asigura evidența și integritatea patrimoniului societății, precum și de a păstra documentele justificative aferente operațiunilor economice efectuate.

Completul judiciar consideră că, în circumstanțele concrete ale cauzei, lipsa bunurilor reflectate în contabilitate trebuie apreciată în coroborare cu nepredarea documentației justificative și cu neexecutarea obligațiilor legale ale administratorului.

Astfel, nu este vorba despre o simplă diferență contabilă izolată, ci despre o situație în care bunurile evidențiate în patrimoniul societății nu au fost identificate la inventariere, iar administratorul responsabil de gestiunea acestora nu a prezentat documentele necesare pentru stabilirea destinației lor.

Prin urmare, Completul judiciar apreciază că prima instanță a identificat un ansamblu de împrejurări probatorii concordante care justifică reținerea conduitei prejudiciabile a administratorului în raport cu activele societății.

Argumentul apelantului privind lipsa probelor referitoare la bunurile pretins ascunse nu poate fi reținut, întrucât este contrazis de evidența contabilă, de rezultatele inventarierii și de lipsa justificării documentare a diferenței patrimoniale constatate.

În același timp, Completul judiciar subliniază că relevanța acestor probe pentru aplicarea art. 248 alin. (1) lit. c) rezultă din aprecierea lor cumulativă, nefiind suficientă, în mod separat, simpla constatare a unei diferențe între evidența contabilă și bunurile identificate.

Completul judiciar subliniază că, în circumstanțele cauzei, concluzia privind caracterul prejudiciabil al conduitei administratorului nu rezultă exclusiv din diferența constatată între valoarea bunurilor reflectate în evidența contabilă și cele identificate efectiv în cadrul procedurii de insolvabilitate, ci din aprecierea cumulativă a înscrisurilor contabile, a rezultatelor inventarierii și a conduitei apelantului în raport cu obligațiile sale legale de administrare și conservare a patrimoniului societății.

Or, balanța de verificare pentru anul 2019, semnată de Cecan Vadim, reflectă existența unor bunuri în valoare totală de 759 173,86 lei, în timp ce inventarierea efectuată la 14 ianuarie 2020 a permis identificarea unor bunuri în valoare de numai 104 280 lei, fără ca diferența de 654 893,86 lei să fie justificată prin documente care să confirme înstrăinarea, consumul, casarea sau o altă modalitate legală de ieșire a acestora din patrimoniul societății.

În acest context, Completul judiciar reține că neprezentarea documentelor justificative de către persoana responsabilă de administrarea patrimoniului constituie un element probatoriu relevant, care trebuie apreciat împreună cu celelalte circumstanțe stabilite, fără a echivala, prin el însuși, cu dovada automată a deturnării bunurilor.

Prin urmare, argumentul apelantului potrivit căruia lichidatorul nu ar fi prezentat nicio probă privind situația activelor debitorului este infirmat de înscrisurile administrate, care demonstrează existența unei diferențe patrimoniale concrete și lipsa justificării documentare a acesteia.

Completul judiciar reține că semnificația juridică a diferenței patrimoniale constatate nu se limitează la simpla neconcordanță dintre evidența contabilă și rezultatele inventarierii. În circumstanțele cauzei, prezintă relevanță faptul că

bunurile reflectate în contabilitatea societății nu au fost identificate integral, iar administratorul statutar nu a prezentat documente care să permită verificarea destinației acestora.

Aceste împrejurări, apreciate în coroborare cu obligațiile legale de administrare și conservare a patrimoniului, constituie elemente probatorii relevante pentru examinarea conduitei apelantului prin prisma art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, fără ca lipsa bunurilor să echivaleze, prin ea însăși, cu dovada unei deturnări intenționate.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul judiciar consideră că prima instanță a stabilit în mod întemeiat existența unor încălcări ale obligațiilor privind evidența contabilă și păstrarea documentației societății, imputabile administratorului Cecan Vadim.

Astfel, potrivit actului de control al Serviciului Fiscal de Stat din 27 ianuarie 2020 și Deciziei nr. 116/210AV din 12 februarie 2020, în activitatea SRL „OMEC" au fost constatate multiple încălcări ale legislației fiscale, inclusiv diminuarea unor obligații fiscale, prezentarea unor dări de seamă cu informații neautentice și nerespectarea obligațiilor privind raportarea fiscală.

În particular, au fost constatate diminuarea impozitului pe venit reținut din salariu cu 1 148 lei, a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 9 044 lei, a taxei pe valoare adăugată cu 30 498 lei și a altor obligații fiscale.

Aceste constatări relevă existența unor deficiențe concrete în organizarea și ținerea evidenței contabile și fiscale a societății, activitate pentru care administratorul statutar avea obligații legale de organizare și supraveghere.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că Cecan Vadim nu a transmis lichidatorului documentația contabilă și economică necesară administrării procedurii de insolvabilitate, deși fusese notificat în mod repetat despre această obligație.

Astfel, la 14 februarie 2020, lichidatorul i-a înmânat contra semnătură apelantului notificarea prin care i s-a solicitat transmiterea documentației societății în termen de cinci zile lucrătoare, fiind expediate ulterior și alte notificări, inclusiv la 23 noiembrie 2020 și 14 mai 2021.

Completul judiciar acordă o relevanță deosebită faptului că neexecutarea obligației de prezentare a documentelor a fost constatată inclusiv în cadrul procedurii judiciare de insolvabilitate.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 04 aprilie 2022, administratorului Cecan Vadim i-a fost aplicată o amendă judecătorească în mărime de 3 000 lei pentru neexecutarea cerințelor lichidatorului privind prezentarea documentelor SRL „OMEC".

Ulterior, prin încheierea din 13 februarie 2023, acestuia i-a fost aplicată o nouă amendă judecătorească, în mărime de 6 000 lei.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar apreciază că nepredarea documentației contabile nu reprezintă o omisiune izolată, ci o conduită persistentă, manifestată inclusiv după notificarea expresă a administratorului și intervenția instanței de insolvabilitate.

Or, obligația de transmitere a documentelor contabile nu are un caracter pur formal, ci urmărește asigurarea posibilității de identificare, verificare și valorificare a patrimoniului debitorului în beneficiul creditorilor.

În speță, din balanța de verificare pentru anul 2019 rezultă că SRL „OMEC” înregistra creanțe comerciale în valoare de 5 706 698,37 lei, avansuri acordate în valoare de 632 611,44 lei, alte creanțe curente în valoare de 3 508 238,14 lei și împrumuturi acordate în valoare de 2 550 550 lei.

Lipsa documentelor justificative aferente acestor poziții contabile a afectat posibilitatea lichidatorului de a verifica existența și exigibilitatea creanțelor, de a identifica persoanele obligate la plată și de a întreprinde măsurile procedurale necesare pentru recuperarea sumelor datorate societății.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că între conduita apelantului, constând în neexecutarea obligațiilor privind evidența și transmiterea documentației contabile, și dificultățile întâmpinate în identificarea și valorificarea activelor societății există o legătură directă, rezultată din natura obligațiilor încălcate și consecințele concrete constatate în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Sub acest aspect, argumentele apelantului privind inexistența unei conduite culpabile sunt infirmate de actele de control fiscal, notificările lichidatorului și încheierile judecătorești prin care a fost sancționată neexecutarea obligației de prezentare a documentelor.

Completul judiciar reține că aceste împrejurări justifică aprecierea conduitei administratorului prin prisma art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, în condițiile în care obligațiile de organizare a contabilității, păstrare a documentelor și asigurare a integrității evidențelor reveneau nemijlocit acestuia.

Completul judiciar reține că obligația administratorului de a organiza și păstra evidența contabilă, precum și de a transmite documentația aferentă lichidatorului, urmărește nu doar respectarea unor cerințe formale de administrare, ci și asigurarea posibilității de identificare, verificare și valorificare efectivă a patrimoniului debitorului în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Or, potrivit balanței de verificare pentru anul 2019, SRL „OMEC” înregistra creanțe comerciale, avansuri acordate, alte creanțe curente și împrumuturi acordate, a căror verificare presupunea examinarea documentelor primare și a raporturilor juridice care au stat la baza înregistrării acestora.

În lipsa documentației contabile și contractuale, lichidatorul a fost lipsit de posibilitatea verificării corespunzătoare a existenței, întinderii și exigibilității

drepturilor de creanță, precum și a identificării măsurilor procedurale necesare pentru eventuala lor recuperare.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază că neexecutarea repetată a obligației de predare a documentelor a produs consecințe concrete asupra administrării masei debitoare, prin împiedicarea verificării și valorificării corespunzătoare a drepturilor patrimoniale reflectate în evidența contabilă a societății.

Totodată, instanța de apel subliniază că această constatare nu echivalează cu prezumarea caracterului recuperabil al tuturor creanțelor înscrise în balanță, întinderea prejudiciului imputabil administratorului urmând a fi stabilită prin raportare la probele administrate și la efectele patrimoniale efectiv demonstrate.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că prima instanță a examinat evoluția situației financiare a SRL „OMEC” și a constatat deteriorarea progresivă a capacității societății de a-și executa obligațiile față de creditori.

Astfel, din situațiile financiare prezentate rezultă că societatea a înregistrat în anul 2015 pierderi în valoare de 225 805 lei, iar datoriile curente au crescut de la 4 805 085 lei în anul 2015 la 8 119 274 lei în anul 2016 și la 9 832 569 lei în anul 2017.

Totodată, din titlurile executorii din 28 octombrie 2016 și 04 aprilie 2019, actul de control fiscal din 27 ianuarie 2020 și evidențele privind obligațiile fiscale și de asigurări sociale rezultă existența unor obligații neachitate, precum și acumularea unor datorii suplimentare în perioada în care societatea și-a continuat activitatea.

Completul judiciar apreciază că aceste împrejurări nu pot fi examinate izolat, întrucât reflectă evoluția unei situații financiare caracterizate prin creșterea pasivului și dificultăți în executarea obligațiilor scadente.

Relevantă este conduita administratorului în raport cu informațiile financiare de care dispunea și cu obligația de a administra societatea cu diligență, fără a permite continuarea unei activități vădit prejudiciabile pentru patrimoniul acesteia și pentru interesele creditorilor.

În speță, prima instanță a reținut că activitatea societății a continuat în condițiile acumulării unor obligații suplimentare, fără ca organele de conducere să întreprindă măsuri eficiente pentru protejarea activelor și prevenirea agravării situației financiare.

Completul judiciar subliniază că aprecierea conduitei administratorului sub aspectul acestui temei de răspundere presupune examinarea modului în care acesta a gestionat activitatea societății în condițiile deteriorării situației financiare, inclusiv a măsurilor întreprinse pentru limitarea acumulării obligațiilor și protejarea intereselor creditorilor.

În acest context, majorarea datoriilor societății constituie un element relevant de apreciere, Completul judiciar consideră că aceste constatări trebuie apreciate în coroborare cu lipsa bunurilor evidențiate contabil, nepredarea documentației și imposibilitatea valorificării corespunzătoare a activelor societății, împrejurări care evidențiază deficiențe semnificative în exercitarea atribuțiilor de administrare.

Prin urmare, argumentele apelantului privind lipsa oricărei legături dintre conduita sa și situația patrimonială a debitorului nu pot fi acceptate în această formulare absolută, în condițiile în care materialele cauzei relevă încălcări concrete ale obligațiilor de administrare și conservare a patrimoniului.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că, potrivit art. 14 alin. (1) și (3) din aceeași lege, debitorul este obligat să depună cererea introductivă în cazul existenței temeiurilor legale de insolvabilitate, imediat, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la survenirea acestora.

Din materialele cauzei rezultă că cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate a fost depusă la 12 iulie 2019 de creditorul SRL „Etolaur”, iar nu de administratorul statutar Cecan Vadim.

Prima instanță a reținut că situația financiară a societății prezenta indicii de insolvabilitate încă din anul 2015, apreciind că administratorul urma să depună cererea introductivă cel târziu la 30 ianuarie 2016.

În susținerea acestei concluzii au fost invocate pierderile înregistrate în anul 2015, creșterea datoriilor în anii următori, existența unor titluri executorii și obligațiile neachitate față de bugetul public.

Totodată, actul de control fiscal din 27 ianuarie 2020 reflectă existența unor dificultăți semnificative de lichiditate, inclusiv un indicator al lichidității absolute de 0,0319.

Completul judiciar reține că aceste împrejurări demonstrează existența unor dificultăți financiare serioase, cunoscute sau care trebuiau cunoscute administratorului societății în exercitarea atribuțiilor sale.

În același timp, Completul judiciar subliniază că momentul apariției obligației de depunere a cererii introductive trebuie determinat în raport cu existența efectivă și a altor temeiuri legale de insolvabilitate, prin urmare, împrejurarea că cererea introductivă a fost depusă de un creditor, iar nu de administratorul statutar, prezintă relevanță pentru aprecierea conduitei acestuia.

Cu referire la argumentul apelantului privind neatragerea în proces a asociatei Ambroci Natalia, Completul judiciar îl apreciază ca fiind neîntemeiat.

Or, răspunderea subsidiară reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității are caracter personal și presupune stabilirea unor fapte concrete imputabile persoanei vizate.

Simpla calitate de asociat nu determină în mod automat angajarea răspunderii subsidiare și nici nu impune atragerea obligatorie în proces a tuturor asociaților societății.

Prin urmare, împrejurarea că lichidatorul nu a formulat pretenții împotriva Ambroci Natalia nu constituie un temei pentru exonerarea apelantului Cecan Vadim de răspunderea aferentă propriilor fapte.

Cu referire la argumentul apelantului privind intervenirea termenului de prescripție a dreptului la acțiune, Completul judiciar îl consideră neîntemeiat și pasibil de a fi respins.

Or, potrivit art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani, acesta începând să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele speței, Completul judiciar reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 06 decembrie 2019, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „OMEC”, iar la 08 noiembrie 2021 lichidatorul Svetlana Cojocaru a înaintat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Astfel, Completul judiciar constată că cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a fost înaintată la 08 noiembrie 2021, respectiv la mai puțin de 2 ani de la data intentării procesului de insolvabilitate, circumstanță relevantă pentru aprecierea respectării termenului de prescripție prevăzut de art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității.

În asemenea circumstanțe, Completul judiciar apreciază că susținerile apelantului referitoare la intervenirea prescripției dreptului la acțiune nu își găsesc confirmare în circumstanțele cauzei și nu constituie temei pentru casarea hotărârii primei instanțe.

Cu referire la cuantumul răspunderii subsidiare, Completul judiciar reține că, potrivit tabelului definitiv consolidat al creanțelor și precizărilor lichidatorului din 07 iunie 2022, după stingerea prin executare silită a unor obligații, cuantumul creanțelor rămase neachitate a fost indicat la suma de 962 754,79 lei.

Această sumă a constituit obiectul cererii lichidatorului și al hotărârii primei instanțe, care a dispus încasarea ei în mod solidar de la Cecan Vadim și Zambițchi Marcel.

Completul judiciar subliniază că valoarea creanțelor validate și neachitate constituie un element relevant pentru determinarea pasivului neacoperit al debitorului, însă angajarea răspunderii subsidiare presupune și existența unei

legături de cauzalitate între faptele ilicite imputate persoanei responsabile și consecințele patrimoniale produse.

În speță, prima instanță a raportat cuantumul răspunderii la creanțele rămase neachitate, apreciind că lipsa activelor evidențiate contabil, nepredarea documentației și imposibilitatea verificării și valorificării corespunzătoare a patrimoniului societății au afectat posibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor.

Prin urmare, Completul judiciar reține că aprecierea întinderii răspunderii subsidiare trebuie efectuată prin coroborarea pasivului neacoperit cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu efectele conduitei administratorului asupra masei debitoare

Cu privire la caracterul culpabil al conduitei apelantului, Completul judiciar reține că răspunderea subsidiară nu intervine în mod automat în considerarea calității de administrator statutar sau a simplei constatări a stării de insolvabilitate a societății, ci presupune existența unor fapte ilicite concrete, imputabile persoanei vizate, precum și întrunirea celorlalte condiții prevăzute de lege.

În speță, materialele cauzei relevă că balanța de verificare pentru anul 2019, semnată de Cecan Vadim, reflectă existența unor active care nu au fost identificate integral în cadrul procedurii de insolvabilitate, fiind constatată o diferență în valoare de 654 893,86 lei, fără ca apelantul să fi prezentat documente justificative privind destinația acestora.

Or, din materialele cauzei rezultă că apelantul nu a asigurat predarea documentelor contabile și justificative necesare verificării operațiunilor economice, deși a fost notificat în mod repetat în acest sens, neexecutarea obligației persistând inclusiv după aplicarea unor amenzi judiciare.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar apreciază că neexecutarea repetată și nejustificată a obligațiilor legale nu poate fi calificată drept o simplă omisiune accidentală, iar conduita apelantului a creat impedimente concrete în activitatea lichidatorului de identificare, verificare și valorificare a patrimoniului debitorului.

Prin urmare, instanța de apel reține că argumentele apelantului privind inexistența unor încălcări imputabile acestuia sunt contrazise de ansamblul probelor administrate, care confirmă nerespectarea obligațiilor de administrare și evidență contabilă, precum și consecințele acestei conduite asupra desfășurării procedurii de insolvabilitate.

Referitor la documentația contabilă, neexecutarea notificărilor din 14 februarie 2020, 23 noiembrie 2020 și 14 mai 2021, urmată de sancțiunile judiciare din 04 aprilie 2022 și 13 februarie 2023, demonstrează caracterul repetat al încălcării obligațiilor de cooperare cu lichidatorul. Această conduită a împiedicat verificarea operațiunilor contabile și examinarea efectivă a posibilităților de recuperare a creanțelor înscrise în balanță.

Totodată, neidentificarea bunurilor evidențiate contabil și lipsa documentelor care să explice destinația acestora au afectat posibilitatea includerii lor efective în masa debitoare și valorificării în scopul satisfacerii creanțelor creditorilor.

Prin urmare, Completul judiciar reține existența unei legături între încălcările imputabile administratorului statutar și dificultățile concrete întâmpinate în identificarea, verificarea și valorificarea patrimoniului debitorului insolvabil.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar apreciază că argumentele apelantului privind inexistența unor încălcări imputabile acestuia sunt contrazise de ansamblul probelor administrate, iar critica referitoare la neatragerea în proces a celorlalți asociați nu este de natură să înlăture răspunderea personală ce poate decurge din conduita administratorului statutar.

Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, Completul specializat al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul judiciar specializat conchide a respinge apelul declarat de Cecan Vadim şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 alin. (1) lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Se respinge apelul declarat de Cecan Vadim.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2024, adoptată în cauza de civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL OMEC” – Cojocaru Svetlana privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL „OMEC” în persoana administratorului Cecan Vadim și asociatului Zambițchi Marcel cu încasarea din contul acestora a sumei de 962 754,79 lei în contul masei debitoare a SRL „OMEC”, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela